

Zitting 2004-2005

15 december 2004

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Belangenconflict

- Wetsontwerp houdende invoering van een egalisatiebijdrage voor pensioenen
 - Samenstelling van de delegatie **3**

Motie van orde

- Voorstel tot spoedbehandeling (Sprekers: de heren Jos Stassen en Dany Vandenbossche) **3**

Actuele vragen

- van de heer Felix Strackx (Wegnemen van de rechtsonzekerheid bij afhandeling van bouwovertradingen) met antwoord van minister Dirk Van Mechelen **3**

- van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Erik Arckens (Werking van de filmkeuringscommissie) met antwoord van minister Bert Anciaux	4
- van de heer Kurt De Loor (Billijke vergoeding bij jeugdhuisen en jongerencentra en bij de uitbetaling aan de artiesten) met antwoord van minister Bert Anciaux	5
- van mevrouw Annick De Ridder en Bart De Wever (Financiering en de timing van de Scheldeverdieping en mogelijke koppeling van de dossiers Scheldeverdieping, hogesnelheidslijn en IJzeren Rijn) met antwoord van minister Kris Peeters	6
- van de heer Eloi Glorieux (Recente verklaringen van de minister aangaande windenergie) met antwoord van minister Kris Peeters	7
- van de heer Gilbert Van Baelen (Spartacusplan voor de uitbouw van een regionaal openbaarvervoersnet in Limburg) met antwoord van minister Kathleen Van Brempt	8
- van de heer Karim Van Overmeire (Toetreding van Turkije tot de Europese Unie) met antwoord van minister-president Yves Leterme	9
- van de heer Marcel Logist (Stimuleren van de productie van bio-brandstoffen door het alternatief gebruik van suikerbieten) met antwoord van minister-president Yves Leterme	10
- van de heer Luc Van den Brande (Financiële vooruitzichten van de Europese Unie voor de periode 2007-2013) met antwoord van minister-president Yves Leterme	10
Regeling van de werkzaamheden	12
Berichten van verhindering	12

VERGADERING VAN WOENSDAG 15 DECEMBER 2004

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.34 uur.*

BELANGENCONFLICT

Wetsontwerp houdende invoering van een egalisatiebijdrage voor pensioenen

Samenstelling van de delegatie

De voorzitter: Op 24 november 2004 hebben wij een belangenconflict ingesteld met het oog op overleg met de Kamer van Volksvertegenwoordigers over het wetsontwerp houdende invoering van een egalisatiebijdrage voor pensioenen.

Het Uitgebreid Bureau heeft op 29 november 2004 beslist de delegatie van het Vlaams Parlement samen te stellen uit de voorzitter van het Vlaams Parlement en één lid per fractie.

Vanwege de fracties heb ik de volgende voordrachten ontvangen:

voor de VB-fractie de heer Herman De Reuse;
voor de CD&V-fractie de heer Ludwig Caluwé;
voor de VLD-Vivant-fractie mevrouw Patricia Ceysens;
voor de sp.a-spirit-fractie mevrouw Caroline Gennez;
voor de Groen!-fractie de heer Jef Tavernier;
voor de N-VA-fractie de heer Jan Peumans.

Is het Parlement het met die samenstelling eens? (*Instemming*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De heer Jos Stassen: In toepassing van artikel 26 van het Reglement zou ik in deze plenaire vergadering de spoedbehandeling willen vragen van een voorstel van resolutie dat we hebben ingediend over de mogelijke verkoop van het gebouw van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde.

De voorzitter: Ik stel voor dat we de bespreking van dit voorstel van resolutie verwijzen naar de commissie, op voorwaarde evenwel dat het volgende week in de plenaire vergadering wordt besproken, samen met de begroting.

De heer Dany Vandebossche: Indien nodig kunnen we het voorstel van resolutie morgenvoormiddag al behandelen in de commissie voor Cultuur, met de afspraak dat het volgende week opnieuw op de agenda staat van de plenaire vergadering.

De voorzitter: Het komt aan de commissie toe haar eigen werkzaamheden te regelen. Het is zeker de bedoeling dat dit volgende week behandeld wordt in de plenaire vergadering.

ACTUELE VRAGEN

Wegnemen van de rechtsonzekerheid bij de afhandeling van bouwovertradingen

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Strackx tot de heer Van Mechelen, Vlaams

minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de aanpassing van het decreet op het handhavingsbeleid en het wegnemen van de rechtsonzekerheid bij afhandeling van bouwover-tredingen.

De heer Felix Strackx: In de lente van vorig jaar bespraken we in dit parlement een voorstel van decreet dat een verjaringstermijn moest invoeren voor oude bouw misdrijven. Het VB en CD&V waren toen van oordeel dat dit voorstel van decreet een voorbeeld was van slecht legistisch werk. De decreetgever moet de feiten die hij strafbaar wil stellen, nauwkeurig omschrijven. Dat was in dit voorstel van decreet evenwel niet het geval.

Twee van de drie uitzonderingen waarin een bouwover-treding toch niet kan verjaren waren immers te vaag omschreven. Ook de Raad van State stelde dat het decreet een te grote interpretatieruimte liet voor de rechter en dat het dus niet voldeed aan het legaliteitsbeginsel inzake strafzaken.

Na de opmerkingen van de Raad van State werd de tekst van het decreet evenwel niet aangepast. Op 22 juli van dit jaar heeft het Arbitragehof de twee vage criteria dan ook vernietigd. Ook het verschil in behandeling tussen bouw misdrijven gepleegd vóór en na 1 mei 2000 kende geen genade in de ogen van het Arbitragehof. De minister kondigde begin augustus aan dat het decreet na de vakantie zou gewijzigd worden. Ook het Vlaams regeerakkoord stelde dat er zou worden onderzocht of het nodig was het decreet aan te passen opdat het meer rechtszekerheid zou bieden.

Dat is echter niet gebeurd. Op dit ogenblik is er geen rechtszekerheid. Eenzelfde rechter heeft binnen een periode van drie maanden voor nagenoeg identieke overtredingen een tegenovergesteld vonnis gevelde. De minister moet dringend meer rechtszekerheid bieden.

Wat heeft de minister al gedaan om de rechtsonzekerheid weg te nemen? Na welke vakantie zal het decreet worden gewijzigd?

Minister Dirk Van Mechelen: Over het wetgevend werk van het vorige Vlaams Parlement wens ik me niet uit te spreken.

Het Arbitragehof betwist niet dat bouw misdrijven kunnen verjaren. Het betwist wel de drie categorieën van het niet-schrappen van het in stand houden van een bouwover-treding.

De eerste uitzondering was een bouwover-treding in een kwetsbaar gebied. Dat is volgens het Arbitragehof voldoende duidelijk omschreven. De tweede uitzondering treedt op bij ernstige hinder aan omwonenden. Het Arbitragehof stelt dat het criterium omwonende zonder voorwerp is en dat het moet gaan om de goede ruimtelijke ordening in zijn totaliteit. De derde uitzondering geldt wanneer een bouwover-treding een ernstige inbreuk is op de bestemmingsvoorschriften. Het Arbitragehof betwist dit eveneens. Het stelt dat men moet verduidelijken welke de essentiële bestemmingsvoorschriften zijn. Het decreet zal dus moeten worden aangepast.

Het Arbitragehof spreekt zich uit over de prejudiciële vraag over de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. Het stelt dat het aan de decreetgever toekomt om te beslissen welke instantie zich uitspreekt over de herstellvordering die wordt ingediend bij een rechtbank. Het bekrachtigt dus de idee van de oprichting van een Hoge Raad voor het Herstelbeleid dat zich op een objectieve manier uitspreekt over de herstellvordering die wordt ingediend bij een rechtbank. Alleen is er volgens het Arbitragehof geen enkel gegrond criterium om te stellen dat deze Hoge Raad zich alleen zal uitspreken over herstellvorderingen met betrekking tot bouwover-tredingen van vóór 1 mei 2000. Ook daar ligt de oplossing dus voor de hand.

Het Arbitragehof stelt dat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor bouwover-tredingen van vóór 1 mei 2000 in principe als herstellvordering de meerwaarde vraagt. Er zijn echter drie categorieën van uitzonderingen. Ook daar is een aanpassing van het decreet noodzakelijk.

De stedenbouwkundige inspectie heeft over deze kwestie een eerste nota voorgelegd op 8 oktober jongstleden en een tweede nota op 2 december. Op basis daarvan wordt een voorontwerp van decreet voorbereid dat begin januari voor advies zal voorgelegd worden aan een college van drie eminente juristen. Op basis daarvan zal ik een voorontwerp van decreet overmaken aan de regering, dat zal worden voorgelegd

aan de Raad van State. Daarna zal de regering het voorontwerp van decreet bekrachtigen en het voorleggen aan het Vlaams Parlement. Zo willen we de grootst mogelijke rechtszekerheid bieden met betrekking tot het principe van de verjaring van bouwmisdrijven en het handhavingsbeleid.

De heer Felix Strackx: De minister heeft blijkbaar begrepen dat dit een dringende kwestie is. Er moet een einde worden gemaakt aan de willekeur waaraan de mensen op dit ogenblik onderworpen zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Filmkeuringscommissie

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Merckx-Van Goeij en de heer Arckens tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de werking van de filmkeuringscommissie na het arrest van de Raad van State

Mevrouw Trees Merckx-Van Goeij: Vorige week verklaarde een arrest van de Raad van State dat de filmkeuringscommissie ongeldig is samengesteld. Volgens de raad is filmkeuring geen bevoegdheid van de gemeenschappen en geen zaak van jeugdbescherming. De wet van 1920 die kinderen onder 16 jaar niet tot de bioscoopfilms toelaat, geldt dus opnieuw. In 1939 is daarvan afgeweken door de oprichting van een commissie, maar dat wordt nu teniet gedaan. In de vorige regeerperiode keurde de regering een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen over de filmkeuring goed en gelastte ze de voorbereiding van een voorontwerp van decreet daarover.

De Franse gemeenschapsminister vindt dat filmkeuring een gemeenschapsbevoegdheid is. De federale overheid lijkt trouwens niet geïnteresseerd in die bevoegdheid. Er is dus een impasse.

Momenteel zijn uitbaters strafrechtelijk verantwoordelijk voor de bezoekers die ze toelaten. Ze hebben recht op duidelijkheid. Het volstaat niet om de wet van 1920 gewoon af te schaffen. Er moet een rechtsgeldige regeling komen. Hoe zal de minister de bioscoopuitbaters geruststellen? Hoe zal hij ervoor zorgen dat de regelgeving van 1920 aangepast wordt?

De heer Erik Arckens: In 1990 werd een intergemeenschappelijke filmkeuringscommissie opgericht om te oordelen welke films voor welke leeftijdsgroepen geschikt zijn. De wet van 1920 is inderdaad verouderd en laat enkel bioscoopbezoek vanaf 16 jaar toe. In de vorige regeerperiode was er een voorontwerp van decreet om een onderscheid te maken tussen films geschikt vanaf 12 jaar en films voor iedereen. In een advies daarover stelt de Raad van State dat filmkeuring een federale bevoegdheid is. Een recent arrest van de Raad van State bevestigt dat. De wet van 1920 blijft dus van kracht. Een Gentse professor zegt dat handelen volgens het voorontwerp onwettig is. Terecht wil de Vlaamse Regering dat aanvechten met juridische argumenten.

Minister Onckelinx zegt dat het arrest geen kracht van gewijsde heeft en dus kan genegeerd worden. Wat zal de minister doen met het arrest en met het voorontwerp van decreet van de vorige Vlaamse Regering?

Minister Bert Anciaux: De filmuitbaters en de bezoekers hoeven zich dus geen zorgen te maken: de wet van 1920 zal niet uitgevoerd worden. De federale minister van Justitie zegt immers dat het arrest enkel geldt voor de film in kwestie.

Er moet wel zo snel mogelijk duidelijkheid komen, daarbij moet rekening gehouden worden met het arrest. Het federale parlement moet duidelijk maken dat filmkeuring onder jeugdbescherming, een gemeenschapsbevoegdheid, valt. Daarover zijn trouwens alle beleidsgeledingen het eens.

Ondertussen zullen we, zoals aangekondigd in het regeerakkoord, de filmkeuringprocedure herzien. Daarbij kan het Nederlandse zelfreguleringsstelsel een voorbeeld zijn. Dat stelsel is trouwens al van toepassing op de verhuur van films.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goeij: Ik ben blij dat de minister de onrust wegneemt en zich voorneemt

om een oplossing te vinden en de wet te actualiseren.

De heer Erik Arckens: Ik hoop dat er zo vlug mogelijk overlegd wordt tussen de verschillende beleidsniveaus want de wet is overduidelijk verouderd. Kan de minister meer uitleg geven over het Nederlandse zelfregulerende keuringsorgaan?

Minister Bert Anciaux: In de commissie zal dat uitgebreid besproken worden. In Nederland maakt het Kijkwijzersysteem met pictogrammen duidelijk voor welke categorieën films geschikt zijn. De sector speelt een grote rol daarbij. Totnogtoe leverde het systeem geen problemen op, er is echter een beroepsmogelijkheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Billijke vergoeding bij jeugdhuizen en jongerencentra en de uitbetaling aan de artiesten

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Loor tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de problemen inzake de Billijke vergoeding bij jeugdhuizen en jongerencentra en bij de uitbetaling aan de artiesten.

De heer Kurt De Loor: Sedert 1 april moeten ook jeugdhuizen en jongerencentra een billijke vergoeding betalen. In september 2001 kregen jeugdhuizen en jongerencentra terecht een gunstig tarief. Er heerst ontevredenheid over de inningsmaatschappijen en de beheersvennootschappen. De geïnde bedragen komen niet altijd bij de artiesten terecht. Daarnaast verloopt de inning niet systematisch. Jeugdhuizen ontvangen soms twee facturen of helemaal geen. De vrees bestaat dat het bedrag van de voorbije vijf jaar ineens betaald zal moeten worden, wat de dagelijkse werking in het gedrang zou brengen.

Is minister Anciaux op de hoogte van dit probleem? Wat zal hij doen om de werking niet in het gedrang te brengen? Zal hij overleggen met het federale niveau over de verdeling van de middelen onder de artiesten? Zal hij het Vlaams Parlement daarover op de hoogte houden?

Minister Bert Anciaux: Ik ben tweemaal belanghebbende partij: als minister bevoegd voor Sport en Jeugd en als minister van Cultuur. Dat is geen eenvoudige verhouding. We moeten dit probleem ernstig nemen want door de forse stijging van de kosten, raakt het verenigingsleven stilaan in de problemen.

Het beheer van de geïnde bedragen verloopt niet altijd op een correcte wijze. Er staat voor miljoenen euro op wachtrekeningen. Er zijn klachten over willekeurige inning en verdeling. Omdat de huidige toestand onhoudbaar is, heb ik als vertegenwoordiger van de kunstwereld opdracht gegeven de beheersvennootschappen die in gebreke blijven voor de rechtbank te dagen. We onderzoeken of we daar een verdedigbaar belang bij hebben.

De beheersvennootschappen vragen een splitsing in twee gemeenschappen. Gezien de nauwe band met de gemeenschappen zou deze bevoegdheid inderdaad overgeheveld moeten worden.

Het regeerakkoord bevat enkele afspraken om de lasten van de verenigingen te verlichten. Daarnaast is er de belofte van federaal minister Verwilghen om de billijke vergoeding in 2005 niet te verhogen. De Vlaamse regering zal in 2006 haar verantwoordelijkheid nemen ten aanzien van het jeugdwerk, maar ik wil geen valse verwachtingen scheppen. We kunnen onderhandelen over de vergoeding in naam van de jeugdsector. Gezien de financiële implicaties ga ik geen engagementen aan ten aanzien van de sociaal-culturele sector en de sportwereld.

Ik blijf onderhandelen met het federale niveau en met de gemeenschapsministers om orde op zaken te brengen in dit dossier.

De heer Kurt De Loor: Ik dank minister Anciaux voor zijn antwoord. Hij is zich goed bewust van de ernst van het probleem en zoekt naar een oplossing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Financiering en timing van de Scheldeverdieping en mogelijke koppeling van de dossiers Scheldeverdieping, hogesnelheidslijn en de IJzeren Rijn

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw De Ridder tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de afspraken met Nederland inzake de financiering en de timing van de Scheldeverdieping en van de heer De Wever tot minister Peeters, over de mogelijke koppeling van de dossiers Scheldeverdieping, hogesnelheidslijn en IJzeren Rijn.

Mevrouw Annick De Ridder: In Nederland vreest men dat België zijn verplichting om de HST-lijn naar Nederland aan te leggen niet zal nakomen. Dat is weliswaar een federaal dossier, maar in de Nederlandse Tweede Kamer dreigen zowel de socialistische als de christen-democratische fractie ermee het HST-dossier te koppelen aan de Schelde-verdieping en de IJzeren Rijn. Op deze manier wordt dit federale dossier een Vlaams, en ondermijnt Nederland de onderhandelingen over de Schelde en de IJzeren Rijn.

Zullen deze bedreigingen gevolgen hebben voor de onderhandelingen over de Schelde-verdieping? Is de vooropgestelde timing nog haalbaar? Wordt het definitieve akkoord op 17 december 2004 afgesloten? Kan Vlaanderen Nederland toestaan beide dossiers te koppelen? Zijn er al afspraken gemaakt over de financiële verdeelsleutel? Heeft minister Peeters de indruk dat de Nederlandse houding op dit punt strakker is geworden?

De heer Bart De Wever: Op 24 november stelde ik minister Peeters een vraag omdat ik ongerust was over de zeer anti-Belgische toon in het Nederlandse parlement tijdens het debat over het arbitrageverdrag dat de IJzeren Rijn moet regelen. De Nederlandse Tweede Kamer had een motie goedgekeurd waarin allerlei voorwaarden aan de IJzeren werden gekoppeld, los van de arbitrage.

Het antwoord van minister Peeters was zeer geruststellend: hij noemde de motie ondergeschikt aan de arbitrage en wees een koppeling aan andere dossiers, met name dat van de Westerschelde van de hand. Toen minister Peeters op het bewindslidenoverleg van 30 november met Nederland een overeenkomst bereikte, noemde hij de relaties opperbest.

Nu is in de Nederlandse Tweede Kamer opnieuw rumoer ontstaan omdat de NMBS haar engagement om de hogesnelheidslijn rechtstreeks aan te sluiten op Den Haag en Breda, dat juridisch niet hard kan gemaakt worden, weigert na te komen. Niet alleen alle fracties maar ook de minister hebben expliciet de koppeling gemaakt met de uitdieping van de Westerschelde en de IJzeren Rijn. De minister sluit niet uit dat ze minder meewerkend zal zijn bij zaken die voor België van belang zijn.

Welke houding gaat de Vlaamse regering aannemen? Hoe is het mogelijk dat wij het dossier van de NMBS niet koppelen aan de andere dossiers die voor ons belangrijk zijn? De reactie van minister Vande Lanotte ter zake is zeer teleurstellend.

Minister Kris Peeters: De dossiers van de IJzeren Rijn en de HST, waarvoor de federale overheid bevoegd is, en dat van de uitdieping van de Westerschelde, waarvoor Vlaanderen bevoegd is, kennen al een zeer lange geschiedenis.

Inzake de uitdieping van de Westerschelde is heel wat voorbereidend werk verricht. Een reeks hoorzittingen heeft geleid tot een ontwikkelingsschets. Tijdens het bewindslidenoverleg van 30 november heb ik met de Nederlandse minister van Verkeer en Waterstaat Karla Peijs zeven afspraken gemaakt. De belangrijkste afspraak die nog openlag, betrof de verdeling van de kosten. Er is een Vlaams-Nederlandse ambtelijke werkgroep opgericht, die tegen vrijdag 17 december daarover een nota moet klaar hebben. Dit is geen gemakkelijke discussie maar ik ga ervan uit dat we eruit geraken.

Vorige week heb ik minister Peijs een tweede keer ontmoet en herhaald dat er geen koppeling mag zijn met dossiers waarvoor Vlaanderen niet bevoegd is, de IJzeren Rijn en de HST. We zijn het met elkaar eens dat

het dossier van de uitdieping van de Westerschelde tegen het einde van dit jaar moet worden afgerond. Ook in de andere dossiers is natuurlijk vooruitgang nodig.

Ik neem afstand van de retoriek in de Tweede Kamer en in de pers. Ik ga ervan uit dat we de timing in dit voor Antwerpen erg belangrijke dossier kunnen aanhouden. Mocht dat toch niet mogelijk blijken, zijn er nog voldoende middelen om het dossier op een andere manier te behandelen.

Mevrouw Annick De Ridder: De minister is het dus niet eens met een eventuele koppeling van de dossiers. Ook wij willen uiteraard een snelle afhandeling van de andere dossiers. Het is belangrijk dat de minister zich aan zijn strakke, optimistische timing houdt.

De heer Bart De Wever: Minister Peeters wil iedere koppeling vermijden, terwijl de Nederlandse voorgedijminister de indruk wekt dat ze die wel wil maken. Wil de minister toch niet overwegen om, als de koppeling dan toch gemaakt wordt, die te aanvaarden, nu we een dossier hebben waarin we juridisch het gelijk aan onze kant hebben en er voor de Nederlanders een groot belang op het spel staat? Hoe is het mogelijk dat het federale niveau Vlaanderen stokken in de wielen steekt nu zo'n kans zich aandient? Is er overleg geweest met minister Vande Lanotte?

Minister Kris Peeters: Natuurlijk hebben we ons op het federale niveau geïnformeerd. In eerste instantie wil ik dat het dossier van de Westerschelde vooruit gaat. Ik hoop ook dat we in de andere dossiers vooruitgang boeken. Het HST-dossier is volledig anders dan dat van de IJzeren Rijn, omdat we daar akkoord zijn gegaan met arbitrage.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Recente verklaringen van de minister aangaande windenergie

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Glorieux tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente verklaringen van de minister aangaande windenergie.

De heer Eloi Glorieux: Recent ging minister Peeters voor een revival van kernenergie, vorige week deed hij in Trends windenergie af als een dure hype. Hoe valt dat laatste te rijmen met de doelstellingen van het regeerakkoord en van de beleidsnota van de minister en met het pleidooi van zijn sp-a-coalitiepartner om tegen 2010 het aandeel van de windenergie in Vlaanderen te vertienvoudigen?

In het bewuste artikel geeft de minister bovendien blijk van een gebrek aan dossierkennis. Hij stelt dat Vlaanderen 83 miljoen ton CO²-equivalenten moet uitsparen. Dat is ongeveer 90 procent van de huidige Vlaamse CO²-uitstoot. Ik wist niet dat de minister zo ambitieus was.

De minister zegt dat windenergie een hype is, die wel overwaait. Hopelijk waait hij dan sneller over dan de kankerverwekkende Tsjernobylwolk. Door zijn uitspraken ondergraaft minister Peeters het investeringsklimaat voor deze hernieuwbare energiebron. Eerder trok hij al de gratis distributie van groene stroom in, zonder compenserende maatregelen. Ik begin hem ervan te verdenken dat dit een bewuste strategie is.

Is de minister nu voor of tegen de realisatie van de doelstellingen op het vlak van hernieuwbare energie in het algemeen en windenergie in het bijzonder? En wat is het standpunt van de Vlaamse Regering, waarvan de ene minister ja zegt en de andere neen?

Minister Kris Peeters: Trends publiceerde inderdaad een interview met mij, waarin staat dat windmolens niet voor permanente energietoevoer zorgen en dat derhalve *back-ups* nodig zijn, wat duur is. Datzelfde geldt bovendien voor de bijkomende aansluitingskosten die een windmolenpark in zee met zich meebrengt.

De regering gaat nochtans degelijk voor haar voornemen om het aandeel van hernieuwbare energie op te drijven tot 6 procent, zoals in het regeerakkoord staat. Van waterkracht en biomassa valt evenwel meer te

verwachten als energiebron dan van wind, wat niet wil zeggen dat die laatste geen bijdrage kan leveren.

De heer Eloi Glorieux: De minister bevestigt dat hij voor windenergie geen toekomstperspectief ziet. Hij spreekt van een hype, wat zoveel betekent als modeverschijnsel of sensatie. Welnu, dat modeverschijnsel levert in Denemarken meer banen op dan de automobielsector in Vlaanderen.

De minister herhaalt ook de foute argumenten van de mensen die de nucleaire kaart trekken. Om zich te informeren over de voor- en nadelen van de verschillende alternatieven zou hij beter ook een keer te rade gaan met de mensen uit de sector van de hernieuwbare energie, in de plaats van zich alleen te laten voorlichten door de kerningenieurs.

Minister Kris Peeters: Ik ga het debat over de invulling van de beoogde 6 procent niet uit de weg. Elke bijdrage is welkom.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Spartacusplan voor de uitbouw van een regionaal openbaarvervoersnet in Limburg

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Baelen tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het Spartacusplan voor de uitbouw van een regionaal openbaarvervoersnet in Limburg.

De heer Gilbert Van Baelen: De voorbije decennia is te weinig geïnvesteerd in de ontsluiting van Limburg op alle vlakken, maar zeker ook voor het openbaar vervoer. Nu is er Spartacus, maar dat lijkt mij oude wijn in nieuwe zakken. Al in de jaren tachtig waren er studies en plannen. De Limburgse Reconversiemaatschappij LRM werd belast met een onderzoek naar de haalbaarheid. Ik ben dan ook sceptisch. Het plan is mooi, want de keuze voor bijvoorbeeld de sneltram is zeer goed, maar zal het niet op de lange baan worden geschoven?

Er is om te beginnen een probleem met de timing. Men bestelt voor volgend jaar een studie van 500.000 euro, terwijl er al zo veel, misschien te veel, zijn gemaakt. Bovendien is 2014 politiek oneindig ver. Wij zullen de minister dus niet kunnen afrekenen op de resultaten. Voorts ontbreekt tot nu toe het overleg met de NMBS, die hier toch partner nummer één is.

Hoe denkt de minister dit plan te realiseren? Er is sprake van PPS-financiering. Maar over welke private middelen gaat het? En wie is de publieke partner? Denkt zij aan de LRM of aan een tolheffing?

Minister Kathleen Van Brempt: Het Spartacusplan moet leiden tot een betere ontsluiting van Limburg door het openbaar vervoer. Het Pegasusplan is een soortgelijk plan voor de ontsluiting van de Vlaamse ruit en voor West-Vlaanderen is een vergelijkbaar plan in de maak.

Er is evenwel nog heel wat studiewerk nodig om na te gaan wat de beste tracékeuze is en welke procedures er moeten worden gevolgd. Dat studiewerk is gericht op de concrete uitwerking van het plan. De eerste aanzet daartoe wordt volgend jaar gegeven.

De prioriteiten inzake de financiering van deze plannen zullen worden bepaald in samenhang met de andere plannen voor openbaar vervoer en in samenspraak met de andere leden van de Vlaamse regering.

De investeringskosten die vooral te maken hebben met de ontsluiting van sporen en met de aanleg van een stukje nieuw spoor, maar ook met het rollend materieel, werden geraamd op 136 miljoen euro. De exploitatiekosten worden geraamd op 8,7 miljoen euro per jaar.

De NMBS is van in den beginne nauw betrokken bij het Spartacusplan. Een essentieel onderdeel van het Spartacusplan is immers dat er meer en snellere treinen moeten rijden op de bestaande lijnen. De NMBS heeft zich al geëngageerd om een betere treinverbinding te realiseren tussen Hasselt, Genk, Antwerpen en Brussel. Het light rail komt daarbovenop. Daarvoor zullen we gedeeltelijk de nog bestaande maar in onbruik geraakte spoorverbindingen gebruiken.

De heer Gilbert Van Baelen: Gaat de studie van volgend jaar over alle trajecten van het Spartacusplan of over een enkel traject? Gaat het over een lijn of over de drie lijnen?

De minister zegt dat de NMBS een belangrijke partner is. Nochtans heeft de NMBS hiervoor geen middelen uitgetrokken in de begroting van haar meerjarenprogramma. Is er hierover al concreet overleg geweest? De minister zegt dat er al overleg is geweest met de NMBS, maar in de media lezen we dat dit niet het geval was.

Minister Kathleen Van Brempt: Het gaat over alle trajecten en over alle lijnen.

De berichten over de betrokkenheid van de NMBS zal ik nog eens nagaan. Ik weet niet waar het bericht vandaan komt. De NMBS is zelfs enthousiast over dit plan.

De NMBS werkt aan een nieuwe dienstregeling tegen einde 2006. In dat kader daarvan zullen er al meer verbindingen worden ingelegd op de bestaande sporen. Daarvoor zijn er geen investeringen nodig, al zijn de belangrijke investeringen in de omgeving van Leuven wel belangrijk voor een snelle verbinding tussen Hasselt en Brussel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Toetreding van Turkije tot de Europese Unie

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Overmeire tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Vlaamse Regering betreffende de toetreding van Turkije tot de Europese Unie.

Minister-president Leterme zal antwoorden in de plaats van minister Bourgeois.

De heer Karim Van Overmeire: Op 17 december valt de beslissing over het opstarten van toetredingsonderhandelingen tussen de Europese Unie en Turkije. Dat is een cruciale datum. Het opstarten van dergelijke onderhandelingen heeft in het verleden immers altijd geleid tot een toetreding, met uitzondering weliswaar van Noorwegen dat zelf heeft beslist om niet toe te treden.

Bij de bespreking van de beleidsnota Buitenlands Beleid in de commissie bleek uit het antwoord van minister Bourgeois dat de Vlaamse Regering geen standpunt heeft over de toetreding van Turkije tot de Europese Unie. Dat verwonderde me, want dit is zeker geen louter federale materie. De toetreding van Turkije zou immers een belangrijke impact hebben op het landbouwbeleid en op de immigratie en het daarbij horende inburgeringsbeleid. Wanneer de grenzen zouden opengaan en de miljoenen Turken die bereid zijn om te emigreren ook werkelijk naar West-Europa en dus ook naar Vlaanderen komen, dan kan dat op Vlaanderen een belangrijke impact hebben.

Heeft de minister ondertussen met de Vlaamse Regering een standpunt bepaald? Zo ja, in welke mate wijkt het af van het federale standpunt? Beschikt de regering over een impactstudie over de gevolgen van de Turkse toetreding voor Vlaanderen of is een dergelijke studie in bestelling? Is Turkije volgens u wel een Europees land? De artikelen 1 en 49 van het EU-verdrag stellen immers uitdrukkelijk dat alleen Europese staten tot de Europese Unie kunnen toetreden. Vindt u het normaal dat er toetredingsonderhandelingen worden opgestart met een land dat een deel van het grondgebied van een EU-lidstaat, namelijk van Cyprus, bezet? Moet Vlaanderen niet pleiten voor een bevoorrecht partnerschap met Turkije, veeleer dan voor een volwaardig lidmaatschap?

Minister-president Leterme: Ik antwoord in de plaats van minister Bourgeois die in Nederland verblijft voor een overleg met minister van der Laan.

Op de eerste vraag is het antwoord neen, voor wat het eerste deel betreft. Voor het tweede deel is het antwoord irrelevant vermits het antwoord op het eerste deel neen is.

De Vlaamse Regering beschikt niet over een impactstudie en ze heeft daartoe ook niet de opdracht gegeven.

Onze mening over de vraag of Turkije een Europees land is, is irrelevant. De artikelen 1 en 49 van het EU-verdrag vullen niet in wat het begrip Europees betekent. Tijdens de Europese Raad van Helsinki in 1999 werd beslist om aan Turkije het statuut te geven van een kandidaat-lidstaat die voorbestemd is om tot de Europese Unie toe te treden op basis van dezelfde criteria als die welke gelden voor de andere kandidaat-lidstaten. Deze criteria hebben te maken met economie en met stabiele politieke instellingen die democratie, mensenrechten en de bescherming van de minderheden garanderen. Eigenlijk is de vraag of Turkije een Europees land is, dus toen al beantwoord.

Uiteraard ben ook ik van mening dat er een oplossing moet komen voor het probleem in Cyprus.

Voor de vraag of een bevoorrecht partnerschap niet te verkiezen is boven een volwaardig lidmaatschap, meen ik dat we de resultaten van het onderhandelingsproces moeten afwachten, dat trouwens nog een hele tijd kan duren. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Karim Van Overmeire: De ongelooflijke lichtheid van dit antwoord verbaast me. Over een essentieel dossier als de toetreding van Turkije tot de Europese Unie blijkt de Vlaamse Regering geen standpunt te hebben. Ze is ook niet bereid een studie te bestellen over de mogelijke impact ervan op de Vlaamse samenleving. Ik dacht dat deze regering voor een trendbreuk zou zorgen inzake het Vlaams buitenlands beleid, maar blijktbaar is dit niet het geval. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Stimuleren van de productie van bio-brandstoffen door het alternatief gebruik van suikerbieten

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Logist tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het stimuleren van de productie van bio-brandstoffen door het alternatief gebruik van suikerbieten.

De heer Marcel Logist: In de Europese Landbouwcommissie werd beslist het Europese suikerbietenbeleid grondig te hervormen. De prijzen zullen sterk dalen en de suikerquota zullen met zestien procent verminderen. De landbouwsector heeft geraamd dat dit zal leiden tot een jaarlijks verlies van 2.800 euro. Dat is een ramp voor de landbouwer. De suikerbietenteelt is immers een van de belangrijkste teelten.

Niet alleen de landbouw maar ook andere activiteiten worden daardoor geraakt. De landbouwministers zullen daarover volgend jaar een beslissing nemen. Federaal minister van Leefmilieu Tobbacq heeft een alternatieve mogelijkheid geopperd om landbouwproducten te gebruiken om biobrandstof te produceren. Wat denkt de minister-president daarover, wil hij de mogelijkheden daarvan onderzoeken?

Minister-president Yves Leterme: Het eendrachtig standpunt van de beleidsniveaus en de sector is goed vertolkt op de Europese Raad. Daardoor is de maatregel minstens een jaar uitgesteld. Wellicht zal er in de volgende maanden wel een beslissing genomen worden. Zowel de productiequota als de referentieprijzen staan onder druk. Daarom moeten alternatieve toepassingen een kans krijgen.

Er zijn een aantal proefprojecten voornamelijk voor koolzaad, dat bijzonder veel perspectieven biedt voor energetische toepassingen. Ook suikerbieten bieden mogelijkheden maar de investeringen voor de omzetting tot biodiesel zijn veel groter. Het Vlaams landbouw investeringsfonds subsidieert tot 30 procent van dergelijke investeringen. Daar wordt tot nog toe weinig gebruik van gemaakt.

Ik heb de federale minister uitgenodigd om daarover te overleggen en snel een aantal beslissingen te nemen. Momenteel ontbreken immers minstens drie federale basisvoorwaarden voor de economisch verantwoorde verwerking van landbouwgewassen tot biobrandstof. Vooreerst is er de nulaccijns, die al in andere lidstaten bestaat. Voorts is een systeem van verplichte inmenging, waardoor raffinaderijen verplicht worden om

residu's van biobrandstof door de diesel te mengen. Een laatste voorwaarde is de afscherming van de markt. Het heeft geen zin om dure installaties te steunen als we overspoeld worden met biobrandstoffen uit landen, die al verder staan op dat vlak.

De essentie van de komende landbouwhervorming van 2005 is trouwens de ontkoppeling van het steunbeleid en de teelt. Er blijft wel een hectarepremie voor landbouwgewassen voor energieproducten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Financiële vooruitzichten van de Europese Unie voor de periode 2007-2013

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van den Brande tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering ten aanzien van de financiële vooruitzichten van de Europese Unie voor de periode 2007-2013.

De heer Luc Van den Brande: Een belangrijk discussiepunt op de komende Europese Raad zijn de financiële vooruitzichten van de Europese Unie voor de periode 2007-2013. De commissie zegt dat om de vijf grote doelstellingen waar te maken 1,26 procent van het bruto Europese inkomen nodig is. Sommige landen achten 1 procent voldoende. Op het overlegcomité vonden de beleidsgeledingen van ons land het redelijk om 1,15 procent van het bruto Europese inkomen te besteden aan de vastleggingen.

In de beslissing van het overlegcomité staat één sibillijns zinnetje: België hecht bijzonder belang aan de concurrentiekracht en aan het sociaal cohesiebeleid. Vlaanderen zal niet meer kunnen profiteren van het sociaal cohesiebeleid omdat we geen doelstelling I of II-gebieden hebben en niet in de uitloophase zitten. Wallonië zegt dat het cohesiebeleid en dus de structuurfondsen wel de door de commissie voorgestelde middelen moeten krijgen.

De middelen voor een aantal doelstellingen, namelijk landbouw en administratieve kosten, zijn al vastgelegd. Als het Waalse standpunt gevolgd wordt, zijn er sowieso minder middelen voor de doelstellingen die essentieel zijn voor de competitiviteit, de jobs en de kenniseconomie in Vlaanderen en helpen om te voldoen aan de Lissabon-doelstellingen.

Het is dus redelijk dat de Vlaamse Regering wil dat een beperking van de inkomsten proportioneel verdeeld wordt over alle doelstellingen. De enige andere mogelijkheid om onze prioriteiten niet te schaden is een verhoging van het percentage van het bruto Europese inkomen. Dat is budgettaire en politiek niet haalbaar.

De Vlaamse Regering moet de omvang, het automatisme en de noodzaak van de door Wallonië voorgestelde solidariteit in diverse gremia in vraag stellen. In 1994 heb ik de erkenning Henegouwen als doelstelling I-gebied gesteund.

Dat was redelijk, maar de redelijkheid heeft grenzen en mag niet tot gevolg hebben dat de belangen van de Vlamingen geschaad worden. Wat is de houding van de Vlaamse Regering? (*Applaus bij CD&V*)

Minister-president Leterme: Dit wordt inderdaad een van de belangrijkste institutionele debatten van de komende jaren.

Ik probeer tegen eind deze week een vergelijking te maken tussen het bedrag dat Vlaanderen bijdraagt aan de Europese Unie en het bedrag dat Vlaanderen terugkrijgt, per beleidsdomein.

Geen twee, maar drie categorieën zijn van belang. Plattelandsontwikkeling, visserij en leefmilieu zijn eveneens belangrijk voor Vlaanderen. In het kader van de eerste categorie, concurrentiekracht voor groei en werkgelegenheid zal Vlaanderen volgens schattingen gebaseerd op de 1,26 procentnorm ongeveer 2 miljard euro ontvangen tussen 2007 en 2013.

In de tweede rubriek, cohesie voor groei en werkgelegenheid zal Vlaanderen 1,08 miljard euro ontvangen. Wallonië mag 1,850 miljoen euro verwachten omdat Henegouwen en misschien ook Namen nog een beroep

zullen kunnen doen op de fasing out. Dat zou goed zijn voor 1,350 miljard euro.

De derde rubriek, plattelandsontwikkeling, visserij en leefmilieu is belangrijk voor Vlaanderen. Als de 1,26-hypothese wordt behouden, ontvangt Vlaanderen ongeveer 320 miljoen euro. In totaal gaat het voor Vlaanderen dus over ongeveer 3,5 miljard euro.

Het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Zweden en Oostenrijk willen 1,26 procent beperken tot 1 procent. De cohesielanden en de nieuwe lidstaten blijven ijveren voor 1,26 procent. België heeft vorige vrijdag in het Overlegcomité een middenpositie ingenomen en opteert voor ongeveer 1,15 procent omdat 1 procent geen voluntaristisch beleid meer mogelijk maakt en 1,26 procent budgettair onhoudbaar is.

Als van 1,26 naar 1,15 wordt gegaan, zal er bespaard moeten worden. Wallonië wil in elk geval de cohesiemiddelen op 0,41 procent houden. Vlaanderen wil een proportionele besparing. Als het Waalse scenario wordt gevolgd, verliest Vlaanderen 334 miljoen euro in de eerste rubriek en 41 miljoen euro in de derde rubriek. In de tweede rubriek wint Vlaanderen 130 tot 135 miljoen euro. Als de besparing niet proportioneel wordt verrekend, verliest Vlaanderen in totaal 237 miljoen euro.

In het overlegcomité en de voorbereidende werkgroepen houdt de Vlaamse regering het been stijf. Ik ben tevreden dat de heer Van den Brande namens zijn fractie de Vlaamse regering steunt. Ik verwacht geen beslissing voor de tweede helft van 2006, maar het is toch belangrijk dat de Vlaamse regering nu al op een zo ruim mogelijke steun kan rekenen om haar standpunt kracht bij te zetten.

De heer Luc Van den Brande: Ik ben blij met het kordate standpunt van de minister-president. Hij geeft duidelijk aan dat er een probleem kan zijn en dat de Waalse houding ernstige budgettaire consequenties heeft en bovendien tekort doet aan een dynamisch perspectief in het kader van de Lissabondoelstellingen. De landen van de Eurozone moesten nu eenmaal budgettair orde op zaken stellen.

In het federale Adviescomité voor Europese Aangelegenheden stelde premier Verhofstadt gisteren dat de Europese Unie hoe dan ook meer middelen ter beschikking zal stellen dan in de huidige periode, maar hij vergat er aan toe te voegen dat de Unie inmiddels is uitgebreid van 15 naar 25 leden. Een aantal regio's uit de nu toegetreden landen moeten, in het gemeenschappelijk belang, vooruit geholpen worden.

Het Vlaams Parlement moet deze zaak goed opvolgen. Vlaanderen moet tot de koplopers kunnen behoren.

Dat deze kwestie wordt afgerond onder het Luxemburgse voorzitterschap, in de eerste helft van 2005, is zeer twijfelachtig. Waarschijnlijk zullen de beslissingen worden genomen in de tweede helft van dat jaar, onder het Britse voorzitterschap.

Minister-president Leterme: Ik hoop dat ik de volgende dagen het parlement ernstig onderbouwde cijfers kan bezorgen over onze bijdrage en return.

Als de timing verschuift, mogelijk zelfs tot aan het Duitse voorzitterschap, is het belangrijk het referentiejaar te kennen op grond waarvan men gaat oordelen of men al dan niet voor de fasing out in aanmerking komt. Er zijn immers evoluties in het BNI en Wallonië zit heel dicht bij 75 procent. Als de beslissing wordt uitgesteld, zou dat percentage kunnen overschreden worden, waardoor het recht op de fasing out vervalft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 21 december 2004 om 10 uur en 14.30 uur en op woensdag 22 december 2004 om 10 uur en 14.30 uur.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.30 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Hilde Crevits, Jos De Meyer, Monique Moens, Miet Smet, Helga Stevens, John Vrancken:
gezondheidsredenen;

Herman De Reuse, Pieter Huybrechts, Christian Verougstraete: buitenslands;

Thieu Boutsen, Dominique Guns, Veerle Heeren, Koen Van den Heuvel, Frans Wymeersch:
ambtsverplichtingen.